

[Statsministeren.]

Belgien og Luxembourg. Der har jo været et Handels-Forhandlingsmøde med Norge og Sverige, hvori Udenrigsministeren og Handelsministeren har deltaget, og det vilde vel være rimeligt, om man drøftede dette Spørgsmaal de nordiske Lande imellem, saaledes at det blev undersøgt, om der kunde være Mulighed for at optræde i Forening baade over for det, her er Tale om, og i det hele taget over for Handelsforholdene rundt om i Landene. Hvorvidt der er Mulighed herfor, kan jeg ikke paa nuværende Tidspunkt udtale mig om, men der er gjort Forsøg derpaa ved det Møde, der for nylig blev afholdt i Stockholm.

Det ærede Medlem henholdt sig, da han skulde bevise Venstres Stilling, til en bestemt Mand, som havde skrevet en Artikel under Navn i en Venstreavis. Alt, hvad vi andre har sagt, og alt, hvad der er vedtaget paa Repræsentantskabsmøder og Organisationsmøder, betyder ingenting. Vil det ærede Medlem da tage Ansvaret paa sit Partis Vegne for alt det, en af hans Partifæller skriver under Navn rundt om i Dagbladene?

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger nu, at jeg skal gøre Rede for de Indvendinger, der er fremkommet. Der er ikke meget at gøre Rede for, men der blev altsaa gjort Indvendinger, ogsaa fra vor Side. Vi ønskede meget, at man ikke tog dette med om, at Grænsen ligger fast. I den Forbindelse, det kom til at staa, gik jeg imidlertid ind paa det, og jeg vedstaar, at jeg har Medansvar for det. Men den Fortolkning, det ærede Medlem giver, kan jeg ikke anerkende Rigtigheden af. Det ærede Medlem river Sætningen ud af sin Sammenhæng. Der staar, at den danske Regering staar paa Selvbestemmelserettens Grund og er af den Opfattelse, at Grænsen ligger fast. Det er noget helt andet end at forstaa det, som om det er vor Vilje, at Grænsen skal ligge fast. Det er en Bedømmelse af, hvordan Forholdene er. Det ærede Medlem ved meget vel, at det var en Betingelse for Regeringen, at vi ikke rejste Kravet om en Grænseflytning, og det kunde jeg saa meget lettere gaa med til, som der ikke dengang forelaa noget som helst for mig om, at der var noget Ønske om, at den skulde flyttes, heller ikke fra Sydslesvigs Side, og jeg kan tilføje, at der heller ikke har foreligget noget i den Tid, der er gaaet. Det, jeg har ønsket, er, at der sikres Afstemningsret ad Aare. Derfor har vi heller ikke arbejdet for det udadtil. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at det var mit Ønske, at man kunde faa samlet et Flertal i Rigsdagen om en saadan Udgang af Sagen. Jeg tror nemlig ikke meget

paa, at der bliver nogen Mulighed for en Afstemning, hvis vi ikke faar Tilsagn om det, hvis vi ønsker det. Det kan være, det ærede Medlem har en anden Opfattelse, men det er en anden Sag. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigtede til, jeg gaar ud fra, at det er en Passus i „Ringkjøbing Amts Dagblad“, som gav et Referat af Talen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere, hvad her staar. Efter at have nævnt, at vi var enige om, at vi skulde sikre Friheden kulturelt, nationalt og politisk dernede, hedder det:

„Men Spørgsmaalet er, hvordan vi skal sikre, at denne Ligelighed og Frihed er til Stede i Sydslesvig i Fremtiden. For mig er det ikke afgørende, om det sikres paa den ene eller den anden Maade. Jeg har min Mening eller rettere min Mangel paa Tro til, at det kan sikres, hvis Sydslesvig for Fremtiden skal forblive under tysk Overhøjhed og Sikringen kun skal ske gennem traktatmæssige Forpligtelser, men kan det lade sig gøre, er Maaden ikke afgørende for mig.“

Jeg har altsaa ikke taget Afstand fra et energisk Forsøg paa at sikre det gennem traktatmæssige Foranstaltninger; men jeg har ikke stillet mig fast i Troen paa, at det var muligt at gøre dette. Og hvad det andet Spørgsmaal angaar, om Afstemning, har jeg tit gjort Rede for, hvad der var min Opfattelse; den Opfattelse har jeg, og den vedstaar jeg, jeg har.

Justitsministeren (Elmquist): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen for de venlige Ord, hvormed han begyndte sin Replik til mig, men dermed maa Takken ogsaa holde op, idet jeg er skuffet over, at det Forsøg, jeg har gjort paa at retlede det ærede Medlem og gøre ham opmærksom paa de Urigtigheder, han havde gjort sig skyldig i, ikke har haft et bedre Resultat.

Hvad angaar Politispektør Glud, anser jeg det for ganske haabløst at diskutere med en Mand, som fremsætter ærerørige Udtalelser uden at gøre noget som helst Forsøg paa at dokumentere Rigtigheden af disse. Jeg har gjort Rede for, hvad det er, der er sket fra Hr. Gluds Side, og jeg har kommenteret, at Hr. Glud ikke har haft noget som helst at gøre, hverken med Københavns Efterretningspoliti, Afdeling D, eller med Rigspolitiets Afdeling, Efterretningspolitiet. Det ærede Medlem fortsætter ikke destomindre med at sige, at Hr. Glud har løjet. Jeg gentager: Det er utilbørligt at fremsætte en saadan Beskyldning Gang paa Gang. Det ærede Medlem henviser til, at Hr. Glud kunde anlægge Sag mod det ærede Medlem